

Presentació

Gent del fang, il·lustres pratencs
No és la fi, és el començ
de la fotuda Qüaresma
L'haguéssim pogut evitar
però no tots vau signar!
Va faltar un xic d'esma

L'envejada plataforma
Volia esdevenir norma
allargant el carnaval
c'una setmana fa curt
dues són un bon ensurt!
I això és el que ens cal!

Però la fi ha arribat
Només ens queda el consol
d'allò que el rei haurà deixat
a canvi del nostre dol

Procedim a obrir el tresor
Veureu quina gran riquesa
ens havia reservat
l'estimat rei de l'enveja

Testament

(Paraules del rei Carnestoltes als seus súbdits)

El vi,
me l'he begut
Els condons
els he gastat o els he perdut
La bata de dormir
la he regalat
Me'n vaig penedir,
per poc no acabo dissabte congelat
Les calces les tinc brutes
i les ulleres ratllades
Tampoc hi havia res per veure
allà on el vell teatre
El boli sense tinta
no em deixa escriure bé el vers
el tiraré a la brossa

quan acabi el testament
La resta de bens
han quedat com a penyora
Hem faltaven uns calers
per fer la festa rodona
No em queda res per donar
ni esma per escriure
Us haureu de conformar
amb la cançó que he preparat
per acabar el meu regnat:
amb la cançó i un pet pudent
us envio a fer dejú
no tinc enveja de ningú
A patir tots fins l'any que ve!

L'enterro de la sardina (cançó)

L'enterro de la sardina
ens diu que el mambo s'ha acabat
la quaresma ha començat
prepareu la vaselina.

Ja no ens queda gasolina
ens hem quedat extasiats
tanta enveja fa forat
i tenim la pell molt fina.

Que algú em porti una aspirina
no m'aguanto el mal de cap
he cagat i he vomitat
eixugant-me a la cortina.

El gintònic té quinina
que va bé pel refredat
en vull un ben carregat
que estic veient la padrina.

Demà torna la rutina
us envejo gent del Prat
a pençar com desgraciats
tot de cap a l'oficina.

Jo me'n vaig a les Malvines
ser monarca és molt cansat
si et condemnen el cunyat
per robar-se unes gallines.

Estirada a la piscina
amb un daikiri glaçat
a la infanta m'he trobat
remullant-se la petxina.

Que això em fa molt mala espina
no era lloca de veritat
ha enganyat als del jutjat
fent-se la tonta supina.

Sobreeixint de melanina
diu que amb el que li han tornat
em convida: tot pagat!
La justícia és una mina.